Ni fent una altra cara

El Girona millora amb tres centrals i fa vibrar per moments Montilivi, però no té ni encert ni contundència i torna a encadenar tres derrotes
L'Osca marca tres gols en quatre xuts a porteria i l'equip de Míchel s'apaga a partir de l'1-2 (84')

Ignasi Miquel , perseguint Borja García QUIM PUIG.

Ni oferint una versió que no té res a veure amb les apagades i inoperants d'uns quants partits anteriors. Ni aprofitant l'energia de Montilivi, que per moments va vibrar de valent. Ni superant la desena de xuts entre els tres pals. L'aposta de Míchel per recuperar l'esquema talismà a Girona, el dels tres centrals al darrere, va tenir efecte perquè l'equip va ser un altre, però no n'hi va haver prou ni tan sols per salvar un puntet. Els resultats manen, com sempre, i la segona sèrie de tres derrotes seguides accentua la situació preocupant dels blanc-i-vermells, que com a mínim van obrir un fil d'esperança amb el canvi de cara, però que necessiten encara fer més coses bé i badar menys. La dinàmica no hi ajuda, i la falta de contundència i els errors puntuals, encara menys.

Un canvi molt notableNomés hi havia dos canvis de jugadors respecte a l'onze de Lugo –Santi Bueno i Nahuel Bustos per Terrats i Stuani–, però Míchel va fer una petita revolució. Com han fet la majoria d'entrenadors des de Machín, el madrileny va situar tres centrals i, de cop, es va fer la llum. L'equip no va arribar al descans amb avantatge en el marcador, entre altres coses perquè va batre dos cops Andrés però en fora de joc, però va fer molts més mèrits que l'Osca i sobretot va mostrar una cara molt més digna que les anteriors. L'aposta de Míchel va ser valenta, amb Aleix Garcia al mig –l'ebrenc va fer un bon paper tot i no tenir un perfil de pivot posicional–, i amb Borja i Baena d'interiors. Samu, alliberat i més a prop de l'àrea, va completar una actuació convincent. L'esquema talismà blanc-i-vermell el solen fer bons els carrilers, i ahir va brillar especialment Arnau Martínez, que tot i jugar en una posició a la qual no està habituat, va ser el més actiu en el primer període.

El Girona hi va posar més intensitat, més intenció, més mala llet. Es veia en el treball de recuperació de la pilota, per exemple. O en les accions d'estratègia, que les rematava gairebé totes. En tota la primera part, l'Osca només en va tenir una –de clara, això sí–, després d'una pèrdua innocent de Bustos. En un context més amable, en una altra dinàmica, el Girona hauria encarrilat el partit en la primera meitat. Arnau va fer una rematada impecable cap a la xarxa, però en fora de joc, i va provocar una estirada espectacular d'Andrés Fernández en un altre cop de cap, aquest cop en una falta lateral que ell mateix havia provocat amb una elàstica de crac. També va veure porteria Bustos, en recollir una gran assistència de Samu, però l'assistent tampoc va passar per alt la posició incorrecta de l'argentí.El VAR no es decideixLa segona part va començar amb un cacau d'Aleix Garcia que va llepar el pal. Però quan un equip està de pega, tot se li gira. I no només no va arribar l'1-0, sinó que en l'acció següent, l'Osca va marcar el 0-1. Marc Mateu va trobar massa facilitat en la rematada d'una jugada ràpida carregada de polèmica, per si la pilota havia sortit per la banda en l'origen. Ni l'assistent ni l'àrbitre ho van veure. I, després d'uns moments d'incertesa, va fer la sensació que Bikandi Garrido des del VAR no va decidir-se a desautoritzar la decisió i el gol perquè no tenia imatges prou nítides, tot i que de seguida en van córrer que feien més pinta que havia sortit. El fet és que el 0-1, en el primer xut entre els tres pals dels aragonesos, sí que es va

validar. El Girona va superar la garrotada anímica i va tornar a centrar el joc a l'àrea visitant. Andrés en va treure una de clara de Nahuel. Míchel va fer entrar Stuani i Pablo Moreno, i entre tots dos van fabricar l'empat, que també va tenir un bon període d'incertesa amb el VAR (70'). El Girona no en tenia prou i l'afició, tampoc. Faltava un pas per convertir-ho tot plegat en un punt d'inflexió per recordar. Samu i, sobretot, Baena van posar a prova el porter. Però l'equip va badar i, en una acció puntual, l'Osca va trobar amb facilitat el camí de l'1-2, que va deixar atuïts els blanc-i-vermells. Només va quedar temps per a la precipitació, la desesperació i un regal ingenu de Pablo Moreno perquè l'Osca fes més grossa la ferida.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 17-10-2021, Pàgina 2

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2044204-ni-fent-una-altra-cara.html